

آن چه خود داشت زیگانه تمنامی کرد...

بازتاب

از سرمایه‌های ملی و متعلق به نظام مقدس جمهوری اسلامی ایران است؛ به کشورهای منطقه و حتی اروپایی صادر می‌شود.

حتماً به یاد دارید چند سال قبل یک نسیم ملایم اقتصادی جهان را گرفت که اقتصاد دنیا و مراکز تولیدی جهان را به رکود ورشکستگی کشاند؛ لکن حدود ۳۰ سال است صنایع نساجی ایران با یک سونامی بزرگ قرن مواجه می‌باشد که اگر این بحران و این واردات بی‌رویه به سایر صنایع می‌رسید؛ آنان را از صفحه جغرافی صنعتی برمی‌داشت اما صنایع افتخارآمیز نساجی چون سروی قد برافراشته تمام مشکلات را با موفقیت پشت سر گذاشت و خوشحالیم اگر ان شاء الله مرزهای اقتصادی برداشته شود؛ یکی از صناعی که حرف‌ها برای گفتن دارد، صنایع نساجی خواهد بود و صناعی هم‌چون خودروسازی و ... که با تزریق منابع مالی کشور رمقی دارند، به تاریخ خواهند پیوست.

آن وقت این صنعت جای گلابه را برای خود محفوظ می‌دارد هرچند دولتمردان با تبر به ریشه این درخت تنومند و کهن افتادند و بعضی دولتمردان با اره، شاخه‌ای از آن را زدند و کودکان هم سنگ بر سر این شجره زدند. این شجره طیبه باقی می‌ماند و می‌گویند جفا بس است، وفا کنیم یا به‌قول شاعر «وفا کنیم و ملامت کشیم و خوش باشیم که در طریقت ما کافری سترنجیدن»

تأمین می‌کردند و باید دست از غرب‌گرایی برداریم.

- یادمان باشد نساجی ایران، ریشه در تاریخ ۱۲ هزار ساله ایرانی دارد و هنوز پارچه‌های دوران هخامنشی در کشور موزه لوور فرانسه می‌باشد

- یادمان باشد بعضی از این پارچه‌ها متعلق به ۶۵۰۰ سال قبل از میلاد بوده است.

- یادمان باشد هدایای سلاطین ساسانی به مهمانان خارجی و اشراف زادگان، منسوجات ایرانی بوده است.

- یادمان باشد غارهای شوش و تپه‌های سیلک کاشان، تاریخ و سند افتخارآمیز منسوجات ایرانی بوده است.

در حال حاضر قریب به اتفاق منسوجات در سراسر کشور تولیدات داخلی هستند لکن به دلیل عدم فرهنگ خودباوری و بی‌بصیرتی عامه مردم نسبت به دسترنج هم‌وطنان این محصولات ایرانی با مارک‌های کاذب به فروش می‌رسد.

اینجانب با تجربه‌ای حدود ۳۵ سال در صنعت نساجی، در حال حاضر شاهد تولید بهترین محصولات نساجی از قبیل انواع نخ‌های صادراتی، پارچه‌های پرده‌ای، ملحفه، فاستونی، جین، تریکو، ورزشی و انواع فرش‌های ماشینی بی‌نظیر کاشان و ... در استان اصفهان هستم و خود شاهد فروش این منسوجات بعضاً با مارک‌های خارجی هستم

جای بسی افتخار است هم‌اکنون بعضاً تولیدات واحدهای نساجی که

بازار اصفهان، بازارهای ایران و بازارچه‌های مرزی و حتی بعضاً بازارهای منطقه، خوشبختانه مملو از محصولات صنایع نساجی کشور عزیزمان است؛ این همه محصولات مرغوب ایرانی ولی چشمان بسته، هم‌وطن عزیز وقتی پا به محل عرضه، توزیع و فروش کالاهای نساجی می‌گذارید؛ این منسوجات و پوشاک عالی و مرغوب، دسترنج هم‌وطنان و همشهریان خودمان است که متأسفانه بعضی از فروشندگان فقط به منظور کسب درآمد بیشتر این تولیدات داخلی را به‌عنوان کالای خارجی (چینی، ترکیه، کره، ژاپن، تایوان و ...) تحویل ملت می‌دهند و با این تبلیغات، اشتغال برای کشورهای بیگانه فراهم می‌کنند و درب کارخانجات ایران را می‌بندیم و به قول افلاطون «اگر درب مدرسه‌ای (کارخانه‌ای) بسته شود؛ درب زندانی باز خواهد شد» البته من منکر وجود منسوجات سایر کشورها در ایران نیستم، بله؛ وجود دارد پوشاک تاناکورایی که از مردگان بیمارستانهای کشورهای خارجی وارد ایران می‌شوند، پس از شست‌وشو، اتو و ... در فروشگاه‌های تاناکورایی ایران به فروش می‌رسد که مشکلات بهداشتی و ... ایجاد می‌کند که جای بحث و البته تأسف دارد. هم‌وطن، کجا رفت آن افتخار و اعتقادات دینی و ملی؟ یادمان باشد منچستر انگلیس، مهد نساجی دنیاست ولی افتخار مضاعف متعلق به ایران و اصفهانی است که روزگاری لباس پلیس انگلستان را کارخانجات اصفهان